

ASSOCIATION MUSEE DES POUPEES ET DES NOUNOURS/Nukkenallemuseo ry., Ranska/
jäsenmaksu aikuinen 22€ ja nuori 12€

4, rue de l'Estrangladou, 30350 Lézan, France
tel.04 66 83 19 57

(OP553902-213402)

<http://myoldbear.free.fr> ; <http://museopaivakirja.blogspot.com/>
<http://dollhousedreams.free.fr>

Hei,

Lézan, uuden vuoden aattona 2011

En keksi oikein mitään erikoista tekemistä nyt uuden vuoden aattona, joten ajattelin aloittaa tämän yhdistyskirjeen kirjoittamisen. En ole koskaan tykännyt juhlimisesta asuin sitten Helsingissä tai muualla. Kotihiirenä on parempi olla kuin mellakan keskellä. Ja Dixou on tyytyväinen myös täällä kotosalla, koska se ei pidä ilotulitus seremonioista. Se pelkää niitä kuin suurta sodankäyntiä tai kovaa ukkosilmaa.

Olin tänä vuonna Suomessa « joulumatkallani » jo marraskuussa. Niin voi välttää suuria jouluruuhkia ja pääsee paljon halvemmalla. Lentoliput edestakaisin Montpellier-Frankfurt Hahn-Tampere maksoivat vain 64€. Kerron matkastani

<http://museopaivakirja.blogspot.com/2011/11/matka-alkaa.html>

Suomessa kokoelmaan tuli vähän uutta: pienet puiset ruotsalaiset BRIO-kangaspuut, ruotsalainen kansallispukuinen nukke 30-luvulta ja lisäksi toin Helsingin perhosnäyttelystä ajat sitten ostamani perhostaulun koulunäyttelyä varten.

Yhdistykseen tuli kaksi uutta jäsentä, isovelji Veikko vaimonsa Eijan kanssa. Tervetuloa mukaan. Meitä on nyt 14 kaikkiaan.

Tänä syksynä olin kahdessa eri lelumuseossa. Erilaisista näyttelyistä saa aina ideoita. Me tehtiin Henrietten kanssa Eurolines-bussilla kolmen päivän linja-autoreisu Sveitsin Baselin Nukketalomuseoon. Vaikka perillä oltiin vain yksi päivä, muuten meni meno- ja paluumatkaan koko päivä. Se oli ihan ok, sai katsella kauniita maisemia ja taloja, jotka olivat niinkuin « isoja nukketaloja », eikä aika silti tullut pitkäksi, koska oli juttuseuraa. Tuo museo on hyvin kuuluisa 2500 nallekokoelmastaan ja nukketaloistaan. Siellä oli niin paljon katsomista, vaikka yksi kerros oli kiinni, että jalat väsyivät ja täytyi istua välillä, oli oikein tuolit sitä varten.

<http://museopaivakirja.blogspot.com/2011/10/2500lta-vanhalta-nallelta-terveisia.html>

Kerran yksi sveitsiläinen museokävijä sanoi minulle täällä Lézanissa, että tuo Baselin museo on miljonääri pankkiirin perustama. Ja sen huomasi. Se oli rikkauksia täynnä. Investoitu on paljon myös esillepanoon. Siellä ne kaikki « lasten unelmat » on ostettu jättiseteleillä, ei ole pennejä tai senttejä laskettu. Toisin kuin täällä Nukkenallemuseossa. Meillä ajatellaan, että « Pennissä on miljoonan alku », kuten sanoi vanha kansa. Ja kaikki sosiaaliluokat täytyy olla mukana kokoelmaa kerätessä, ei ketään saa unohtaa. Vaikka vanhoista leluista puheenollen, myös ne köyhän lapsen lelut ovat hintavia, koska ovat arvossaan nykyään. Sota-ajan kotitekoisista suomalaisista räsynukeista pyydetään helposti 100 euroa, olen niitä Helsingissä katsellut.

Se toinen tämän syksyn lelumuseo tuli käytyä Suomen matkallani, koska minulla oli parin päivän odotus Saksassa, yksi kokonainen päivä ennen paluun jatkolentoa Montpellier'hen. Noin 25km päässä Frankfurt Hahnin lentokentältä oli Lelumuseo. Ensin Kölnin bussilla Kastellauniin ja sieltä Hasselbachin pieneen kylään paikallisbussilla. Kerron siitä blogissani kuvasarjan kera:

<http://museopaivakirja.blogspot.com/2011/12/spielzeugmuseum-kunsterbunt-lelumuseoon.html>

Sitten viime kesän sesonkiaikaan. Ihmisiä alkoi tulla museoon säännöllisesti päivittäin 14.heinäkuuta eli Ranskan kansallispäivästä alkaen, kuten on joka paikassa mainostettu meidän aukioloaikoja. Huomattiin, että nyt uutena alkavana vuonna täytyy avata museo joka päivä jo heinäkuun 1.päivästä alkaen ja myös aamulla. Silti päästiin tänä vuonna hiukan parempiin tuloksiin

kuin viime vuonna. Syksy oli erilainen, mutta loppukiri tuli vielä 21.joulukuuta, kun 48 3-6 vuotiasta lasta 7 ohjaajan kanssa tuli museokäynnille Lunelin kaupungista. Internetistä he meidät löysivät. Kunnantalo oli apunamme, kun ystävällisesti avasi vapaa-aikatilan ovet suurelle lapsijoukolle omaa vuoroaan odottamaan, koska heistä vain 10 kerrallaan voi tulla museoon. Tämä oli ihana yllätysvierailu. Nukkenallemuseo sai paljon huomiota niin kylässämme kuin muutenkin. Ja vaikka täällä ei ole kuin vähän poikien teknisiä leluja, eivät pojat silti olleet tyytymättömiä. He olivat kaikki kiinnostuneita eilispäivän lasten maailmasta eikä vaan omastaan. Jokaisen « lempilelu »-periaatteella me käytiin läpi helposti kokoelma. Lapset hakivat suosikkinsa ja siinä se aika sitten kului. Näytin kyllä heille alussa museon « vanhukset ». Silmät pyöreinä ja ihmeissään he katsoivat, kun kerroin, miten vanhin on melkein 200 vuotias ja toiset 150v. 140v. 130v.jne...Heidän vanhemmillaan voi olla myöhemmin vähän vaikeuksia, jos lasten toiveena on 100+ vuotias nukke. Aikakäsite on varmaan niin pienille arvoitus. Mutta toisaalta oppivat he siinäkin uutta. Ja satua se vielä enemmän on, kun voi antaa mielikuvituksen lentää kauas kauas salaperäiseen historiaan. Niin itse sen koki, kun oltiin pienenä Turun linnassa. Tässä linkki blogiini, jossa enemmän tapahtumasta: <http://museopaivakirja.blogspot.com/2011/12/lnja-auto-kuorma.html>

Kokoelmaan tuli alkuvuodesta vahanukke, joka on nyt museon vanhin. Syntymävuosi on 1700-luvulla, voi olla 1750-luku. Otan siitä selvää parhaillaan. Alla linkki museopaivakirjan sivuille, jossa kerron siitä enemmän kuvan kera. Nukke on ranskalainen, se on hyvä, koska ranskalaiset ovat silloin tyytyväisiä. He eivät voi sanoa, että museossa on eniten kaikkea Saksassa valmistettua. <http://museopaivakirja.blogspot.com/2012/01/vahanukke.html>

Vuoden finanssipuoli oli noin 20% parempi kuin viime vuonna. Menot: 2074,19€; Tulot: 2074,50€: 1734€ museon sisäänpääsymaksuja; 242€ jäsenmaksuja; 35€ myyntiä; 63,50€ lahjoituksia.

Myoldbear- museosivut- ja Dollhousedreams-nukketalosisivut ovat tehneet hyvin tehtävänsä, vaikka ovatkin harrastelijasivuja. Molemmissa on yli 1000 käyntiä per kuukausi. Viesti on niilläkin kulkenut. Yhä useammin kuulee museokävijöiltä, että tänne he ovat löytäneet internetin kautta, vaikka ei muitakaan markkinointikeinoja saa laiminlyödä. Museopaivakirja-blogilla on vaatimaton kävijämäärä, mutta olen saanut siitä paljon palautetta. Toisin kuin ranskankielinen blogini souvenir, joulukuussa oli kaikkien aikojen ennätys vuodesta 2006, kun sen aloin. 4967 käyntiä yhden kuukauden aikana ja 13339 sivua katsottu. Mutta mitään vastakaikua ei ole ollut sen lukijoista. Se on vähän turhauttavaa.

Kunnantalo on ollut tänä vuonna hiukan myönteisempi kuin ennen museota kohtaan. Kolme asiaa voi mainita. Ensiksikin saatiin lupa museokyltille linnaa vastapäätä ja sen jälkeen, vaikka mutkienkin kautta, kunnan työntekijä laittoi sen paikalleen. Toiseksi he suostuivat painamaan kunnan varoilla pienen nukkenallemuseo esitteen ja jakamaan sen muiden kunnan tiedotteiden mukana jokaiseen kotiin meidän kylällä (noin 1300 asukasta). Kolmanneksi kuten jo kerroin tässä aikaisemmin, kunta avasi vapaa-aikatilan isoa lapsiryhmää varten, muuten ei oltaisi voitu sitä vierailua toteuttaa talvisaikaan.

Seija ja Andrew tulivat Englannista tänne syksyllä. Ja he sanoivat, että museon viitoitus on parantunut, koska museokylttejä on lisätty moneen paikkaan. Seija on ollut jäsen alkuvuosista asti. Ajan suhteen heillä oli huono tuuri. He saapuivat suoraan katastroofipaikalle. Juuri silloin tällä alueella oli kauheat tulvasateet ja Anduzen takana oli minitornaado, joka aiheutti paljon tuhoa. Onneksi meidän kylässä ei ollut suurempia vahinkoja. Seija toi museoon oman ja veljensä vanhan koulukasviston ja myös veljen vanhoja koulupiirustuksia 60-luvulta. Jos olisi tilaa, voisi tehdä tänne jo toisen koululuokan.

Nukketalon kuvan olen jo maalannut valmiiksi peittämään sähkömittari rumiluksen ulko-oven viereen julkisivua parantamaan. Ensi kuussa laitetaan paikalleen tämä melkein metrin korkea ja noin 50-60cm leveä mainoskyltti. Kyläisillä on siinä hiukan ihmettelemistä. Ei haittaa, tarkoitus

onkin, että ihmiset eivät mene museon ohi, vaan pysähtyvät ja vielä parempi, jos poikkeavat katsomaan sisälle. Se herättää paikallistenkin uteliaisuutta.

Mitä uutta on horisontissa? Ei mitään erikoista toistaiseksi. Samat suunnitelmat kuin ennenkin jatkuvat. Keväällä on taas ohjelmassa Salon de Provencon Nukkefestivaalit ja Barjacin antiikkimarkkinat. Niissä aina oppii ja näkee uutta.

http://www.hel.fi/wps/portal/Taidemuseo/Artikkeli?WCM_GLOBAL_CONTEXT=/taimu/fi/nayttelyt/tulevat_nayttelyt Siinä linkki « Lelun lumo » näyttelystä Helsingissä nyt keväällä. Sinne on suunnitelmissa mennä katsomaan Suomen matkalla kevään lopulla. Sama näyttely on ollut juuri Pariisissa.

Tämä uusi vuosi 2012 on museon 12.vuosi. Ja minulle tämä on 20.vuosi Etelä-Ranskan ensimmäisestä matkasta vuonna 1992. Niihin vuosiin mahtuu jo paljon tapahtumia. Tästä nukkenallemuseosta minulla oli jo silloin jonkinlainen visio tai unelma. Molemmat.

Tässä alla kuva Tenavista, suosikki sarjakuvastani. Siinä hyvä viesti meille kaikille täksi vuodeksi 2012. Kuljetaan Jaska Jokusen mukana « Hope eli Toivo »- tienviittaa seuraten, minne sitten se tie meidät viekin!

Hyvää Uutta Vuotta kaikille!

Toivoo Ulla-Maija Suonpää
Puheenjohtaja/Nukkenallemuseo yhdistys ry.